

עיצוב שקט בנוף רועש

מאת: עינת רייטן | צילום: קטי לין

דירה במרכז האורבניות הסואנת בתל אביב תוכננה בקפידה כבית פונקציונלי וחמים לדייריו. הדירה מייצרת אווירה ביתית, חמימה ועוטפת, תוצאה שהושגה על ידי שימוש נכון בצבעים ומינרן מוצלח של חומרים. המעצבים הצליחו לייצר אי של שקט, כניגודיות לשאון שניבט ממנו

מבט לסלון מפינת האוכל - סימביוזה בין פנים וחץ

תוך התייחסות לעיר שבה נמצא הבניין ובחירה בסגנון האורבני, בקו מודרני ונקי. תהליך העבודה לא מתחיל במשרד, אלא דווקא בחלל הריק שעתיד להיות הדירה - זו הנקודה המכוננת שבה התנהגות הלקוח נצפית בחלל על ידי המעצב. צ'ולך מסביר שכאדריכל הוא מחפש בראש ובראשונה את הביטוי הנכון של הלקוח בחלל. בדירה הזו, שנמצאת בקומה גבוהה, נבדק לדוגמה מה חשוב לו לראות כשהוא מתבונן מבעד לחלון. הכרת הלקוח נמשכת בבדיקת צרכיו, תוך החלטה שלא מתכננים עבורו פונקציות שהוא לא צריך כדי שירגיש הכי בנוח במרחב שלו.

3

מסתבר ששילוש קדוש נמצא לא רק בנצרות, אלא גם במשרד האדריכלים GammaArc Group: חומר, צורה ופשטות, בתפישה ששילובם מביא להרמוניה ושלמות. לזה מוסיף יוג'ין צ'ולך שבעיצוב פנים הוא בעצם מציע ללקוח לביים את החלל שלו, וברגע שהלקוח משתמש בממה הזו, הפרויקט הצליח. כך יצאו לדרך המעצבים ולקוחם הייחודי כשתכננו את הדירה בפארק צמרת בתל אביב והחליטו שהיא תשמש כתפאורה ניטרלית לאמנות ולצבעוניות שלו,

ללקוח ספרים רבים, שלהם צריך היה לתת מענה עיצובי. הרעיון היה ליצור חלל ניטרלי ולתת לספרים את האחריות לנגיעה הצבעונית. כך נולדה הספרייה שנכנסת לתוך קירות מחופים נגרות מחורצת לרוחב, שהיא האלמנט המגדיר של לב הבית

1 | החלל הציבורי - שילוב של קווים וחומרים קשים ורכים

2 | דלת הכניסה לחדר העבודה המשמשת כספרייה דו-צדדית

3 | מבט מהמרפסת לשאון העיר לצד מבט לשקט של הבית

3

1

הכניסה לדירה מקדמת את הבאים בפרקט אלון טבעי ברוחב משתנה. הריצוף הוא האלמנט הכי לא סימטרי ולא צפוי בדירה שאחראי על חמימות המרחב.

בלב הבית נמצא המשרד, והוא בעל משמעות גם בחלוקת החלל וגם בעיצובו. הלקוח אוהב לקרוא ובעל ספרים רבים, שלהם צריך היה לתת מענה עיצובי. הרעיון היה ליצור חלל ניטרלי ולתת לספרים את האחריות לנגיעה הצבעונית. כך נולדה הספרייה שנכנסת לתוך קירות מחופים נגרות מחורצת לרוחב, שהיא האלמנט המגדיר של לב הבית. תפקידה כפול - כאחסון לספרים כמו גם כהפרדה בין המשרד לסלון בשעת הצורך. כיוון שמדובר על הפרדה חלקית, היא תורמת למראה אוורירי לחלל. כמו כן דרכה נכנסים למשרד שמרוהט בנגרות אישית בצבעי הקירות, משולבת נגיעות עץ שיוצרות דיאלוג עם הפרקט. העמדת החלל הציבורי נגזרה מהמשרד הפתוח כך שיווצר ציר המשכי שמשקף על הבית.

2

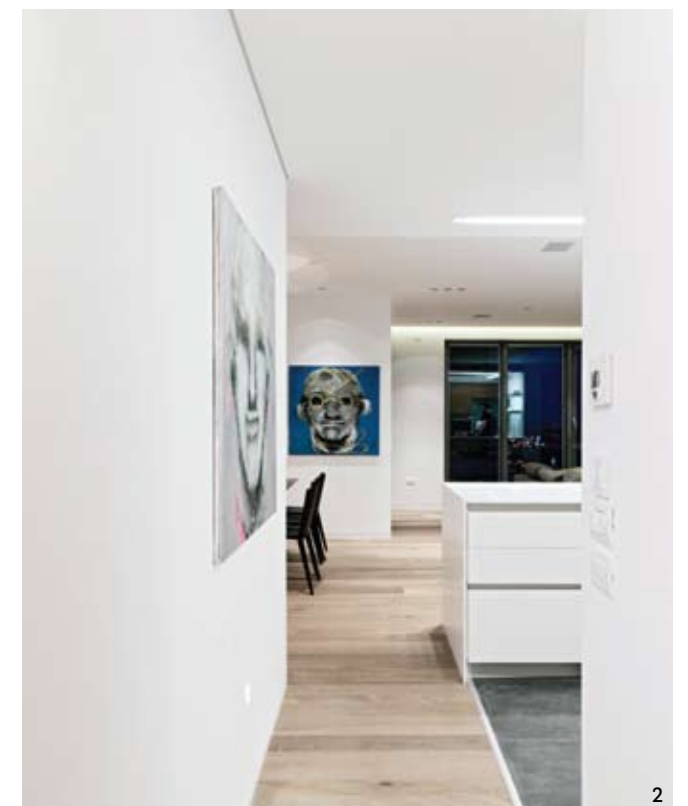
בצמוד למשרד נמצאת פינת האוכל, מרוהטת שולחן אורן וכיסאות שחורים, ומותקנת בה תאורה עם נגיעות צהובות שקורצות לצהוב שנמצא באמנות התלויה לצדה. בהמשך נמצא הסלון, המרוהט במינימליות ובפונקציונליות, ואפילו הטלוויזיה עומדת תלויה בודדה בחלל, תוך החבאת המולטימדיה הקשורה אליה. השטיח האפגני נותן נגיעת צבע לחלל, שמתעקש לשמור על מראה נקי כחלק מהעיר שבה הוא נמצא. בתכנונו נלקחו בחשבון בראש ובראשונה הנוף וההתבוננות החוצה, וגם ההחלטה לא לשים וילונות נעשתה כדי לשמור על סימביוזה בין הפנים והחוץ. בסלון מוקמה פינת עבודה קטנה עם תפקיד כפול: היא משמשת כמדף לתמונות סנטימנטליות, כמו גם כאופציה לקשר עין עם הילד כשהוא מצויר.

- 1 | אמנות צבעונית על מצע ניטרלי של החלל
- 2 | המסדרון לחדר המאסטר כהמשכיות לארונות המטבח
- 3 | מטבח לצד סלון - הגדרת ציר שמחלק את הדירה לשניים

הסלון והמטבח שלמולו מופרדים בקו הנמכת תקרה שמחלק את הבית לשני חלקים. הוא ממשיך את המראה הנקי ומשלב צבע לבן עם ארונות במבוק שמתכתבים עם הקו הרחבי שנמצא למולם במעטפת של המשרד. עוד התכתבות היא בין התמונה במטבח לזו בפינת האוכל, שקשורות זו לזו בקשר אמנותי. כיסאות האי עשויים פלדה, והגיאומטריה המינימליסטית והלא סימטרית שלהם מתאימה לחלל ככפפה, כשמעליהם באי מדפי זכוכית מוארים. המעבר מהמטבח לחדר המאסטר מלווה ארון שירות מחופה במבוק כהמשך לארון המטבח. בסיומו נגלה חדר השינה במלוא הדרו, ופשטותו - שתי חזיתות שלו צופות על העיר מרצפה עד תקרה. פה, בניגוד לסלון, דווקא הותקן וילון כדי לחמם את קרירות הזכוכית. בחלל שולטים צבעים בהירים, אם בריהוט ואם בקירות, וחומרים חמים ורכים כמו עץ ופשתן שמוצאים ביטוי במיטה. מול המיטה הונחה מראה פרי סטנדינג ולמולה

- 1 | סולם במבוק בחדר המאסטר תורם לאפקט הגובה ולהוספת קלילות
- 2 | מבט מחדר המאסטר לזוג תמונות האמנות
- 3 | חדר השינה בחומרים טבעיים ורכים שיוצרים חלל מלטף

5

3

1

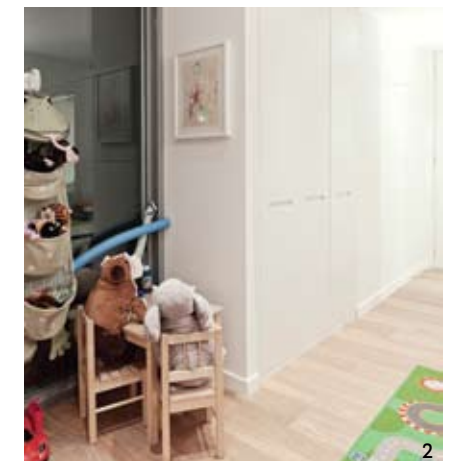
- 1 | מסדרון לשירותי האורחים מלווה בקיר נגרות ייחודית
- 2 | חדר הילדים - חלל ניטרלי נתן לגיטימציה לצבעוניות של ציורי ילדים
- 3 | סלון, פינת אוכל, חדר עבודה - ציר המשכי אחד
- 4 | חדר העבודה - שילוב של מדפי אלון שיוצרים דיאלוג עם הפרקט
- 5 | שירותי האורחים והאמבטיה - תכנון חכם יצר איחוד או הפרדה לפי הצורך

4

סולם במבוק שמדגיש את הגובה של החדר על ידי בחירה בציר אנכי בניגוד לרוחבי בשאר הדירה. בנוסף, תליית הבגדים מוסיפה חיים לחדר ונותנת תחושת קלילות של בוקר. עבור המעצב הקלילות הזו מתחברת לקלילות של העיר האופפת את האדם שחי בה.

הדירה תוכננה כך שחדר הילדים רחוק מחדר המאסטר, תוך התחשבות בתנאי השטח שהתאימו לפרוגרמה. חדר הילדים בגוון בהיר, ועל הצבעוניות אחראים הפרקט וציורי הקיר של הילד ואביו שמציגים חוויית אמנות משותפת. חלל

2

**החלל שומר על מראה נקי
כחלק מהעיר שבה הוא נמצא.
בתכנונו נלקחו בחשבון
בראש ובראשונה הנוף
וההתבוננות החוצה, וגם
ההחלטה לא לשים וילונות
נעשתה כדי לשמור על
סימביוזה בין הפנים והחוץ**

הרחצה הצמוד לו ניטרלי בזכות ריצוף אפור וריהוט בקווים נקיים, ומראה מרצפה עד תקרה עם תאורה היקפית אחראית על אשליית הגודל. תכנון יצירתי הביא להרוויח את חלל השירותים, המשמשים גם כשירותי אורחים, על ידי הפרדה בדלת זכוכית בינם לאמבטיה.

צ'ולך מסביר שהייחוד בפרויקט היה לתרגם את שפת הלקוח לשפת המעצבים בצורה ובחומר בחלל הנתון, בלי לוותר על הנגיעה האישית של כל אחד מהם. כתוצאה מכך, לצד הקו המינימליסטי והמודרני, הדירה שהתקבלה עם תום השיפוץ היא חמימה, נעימה ובקנה מידה אנושי. כל אלה הופכים אותה למצע נוסטלגי וביתי שעוטף בחום.

קיר מראה באמבטיית הילד עם השתקפות הנגרות הייחודית של חדר העבודה